

Josep Maria Vilà. PRESIDENT DE L'INSTITUT CATALÀ D'ONCOLOGIA A CATALUNYA

«Vull cuidar el vessant assistencial, que és la mare de totes les batalles»

Assegura que el funcionament de l'ICO Girona és el model a seguir a tot Catalunya, però reconeix que la gran mancança en aquest territori és disposar d'unes instal·lacions àmplies i adequades al volum de pacients atesos

NÚRIA ASTORCH / Girona
● Especialista en hematologia i medicina interna, fa 40 anys que exerceix com a clínic. Va començar la seva trajectòria al Trueta de Girona, on va ocupar el càrrec de cap del servei d'hematologia i durant quatre anys (1980-84) va compaginar aquesta tasca amb la direcció mèdica del centre. Des que es va crear, l'any 2002, l'ICO Girona, en va ser el director fins que el desembre del 2009 va ser nomenat president i conseller delegat de l'ICO Catalunya.

—Què ha representat per a vostè aquest nomenament?

—«És la culminació de la meua vida professional. És un repte nou i representa entrar en una altra dimensió, perquè no és un càrrec tan executiu sinó més aviat de representació de la institució. L'ICO és una empresa pública que depèn de Catsalut i actualment té tres centres, l'hospital Duran i Reynalds de l'Hospitalet de Llobregat, a Girona, i a Badalona, que treballen conjuntament amb tres hospitals universitaris de l'ICS, els hospitals de Bellvitge, el doctor Josep Trueta i el germans Trias i Pujol, respectivament.»

—Quants pacients atén l'ICO anualment?

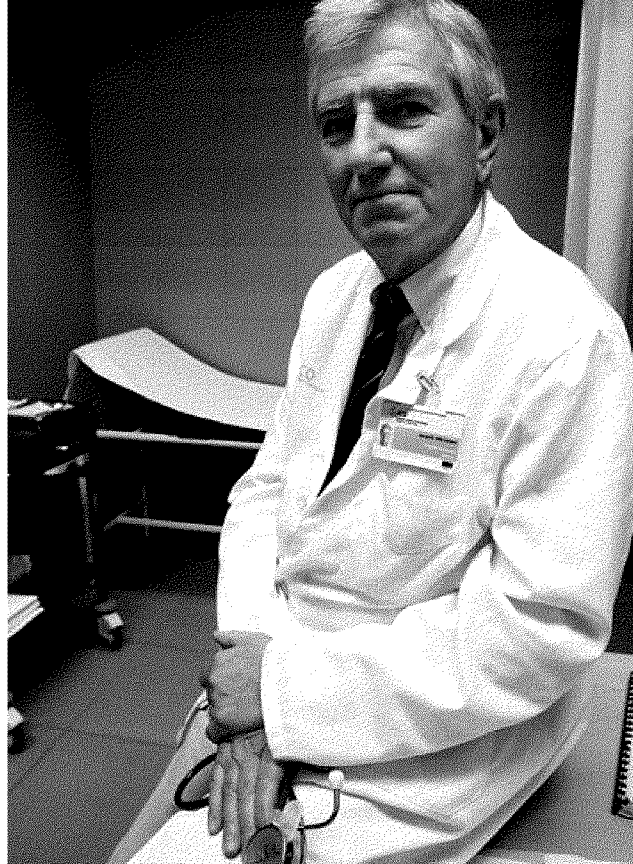
—«Durant l'any 2008, l'últim any del qual disposem de dades, es van atendre 45.326 pacients, 13.750 dels quals (un 30%) van ser casos nous.»

—I quants professionals depenen directament de vostè?

—«De llocs de treball n'hi ha 950 de reals; 657 dels quals són per a personal assistencial i 293, de personal no assistencial. Però tenint en compte les baixes i les substitucions, al llarg de l'any hi treballen entre 1.200 i 1.300 professionals.»

—Ara que té una visió panoràmica de la corporació, quin pes té l'ICO Girona?

—«L'ICO Girona és el model de l'ICO. A Girona tenim una avantatge i és que som hegemònics; no

El doctor Vilà, al despatx de l'ICO Girona on encara té visita. / LLUIS SERRAT

tenim competidor en el territori. I l'altra peculiaritat de Girona és que té una xarxa d'hospitals comarcals molt ben desenvolupada, amb els quals tenim una col·laboració important, de manera que el 95% dels malalts de càncer gironins passen, en un moment o altre de la malaltia, per l'ICO i pels hospitals comarcals.»

—Quants casos més de càncer es registren cada any a la regió sanitària de Girona?

—«Uns 3.000.»

—I els pacients, estan satisfets amb l'atenció que reben?

—«Les últimes enquestes ens donen resultats positius, amb uns nivells de satisfacció alts, malgrat

que un dels problemes que tenim aquí és que l'estructura no ens acompanya. L'ICO Girona va néixer curt d'espai perquè es va fer encaixar dins de l'hospital i sempre hem estat una mica estrets.»

—Quin objectiu s'ha marcat com a president de l'ICO?

—«L'ICO ha tingut tres presidents amb perfils molt diferents, i l'últim, Francesc Moreu, té un gran prestigi dins la gestió sanitària, i tot i que hi ha estat relativament poc temps, ha creat una manera nova de fer gestió: ha aportat un toc més modern. Jo continuaré aquesta mateixa línia. I el que puc aportar són els meus 40 anys d'experiència en

medicina i també que, de tots els presidents, sóc l'únic que encara *passa* visita. I veig el vessant assistencial, que és, de fet, la mare de totes les batalles. El moment en què el malalt es troba amb el metge és quan convergeix tota l'estructura sanitària. I vull ser curós en aquest punt, perquè sovint hi ha la tendència a perdre's en la gestió, en la tecnologia o en la recerca. I la recerca és important, però sempre pensant que els descobriments es puguin aplicar als malalts. El mandat que tenim és que l'ICO sigui un centre d'excel·lència en el tractament dels malalts.»

—I què cal fer per aconseguir aquesta excel·lència?

—«Cadascun dels centres té un grau de recursos i de desenvolupament diferents. I s'ha de mirar de trobar el millor de cada centre i homogeneïtzar els serveis perquè un dels principis de la corporació és l'equitat en el tractament.»

—L'objectiu prioritari de l'ICO Girona és disposar de més espai?

—«Sí. El nostre gran interès és que el nou Trueta tingui uns equipaments suficients per a l'ICO. Perquè a nivell assistencial donem cobertura a la major part de la població; enviem poquíssima gent a Barcelona. Però voldríem donar més comoditat tant als professionals com als malalts perquè l'hospital de dia està, tot sovint, massificat. S'ha de tenir en compte que des que es va posar en marxa el servei de radioteràpia, el 2002, s'ha passat de 600 tractaments a 1.200. El creixement ha estat exponencial.»

—Es parla que el càncer s'està convertint en una malaltia crònica perquè els índexs de supervivència milloren. Per què continua, doncs, provocant estralls entre la població?

—«El càncer té un estigma històric; és una malaltia molt prevalent i provoca un gran impacte social. A Catalunya, es calcula que un home de cada tres i una dona de cada quatre o cinc serà víctima d'un càncer al llarg de la seva vida. Actualment es curen un 65% de les persones que tenen càncer, però encara hi ha un 35% que moren. I és difícil no trobar alguna família en què algun dels seus membres no hagi tingut càncer, i això representa un gran trasbals. Un dels principis de l'ICO és oferir un programa que compregui tot el procés: les mesures de prevenció, el diagnòstic ràpid, el tractament, el seguiment i, si cal, el servei pal·liatiu i l'acompanyament fins a la mort. La missió de l'empresa és participar en cadascun d'aquests àmbits i intentar oferir el millor en cadascun d'ells.»